

Iména, ktere imajo v prvi stopnji pomanjševanja *ica* in so ženskiga spola, veržejo nektore v drugi stopnji pomanjševanja glasnico *i* v zlogu *ica* proč in spremené *ca* v *čica*; pr. žabica — žabčica; glavica — glavičica; kravica — kravčica i. t. d. — Ravno tako spremené iména v prvi stopnji pomanjšane zlog *ka* v *čica*; bilka — bilčica i. t. d.

Pomanjšane iména s koncam *ica* premené ta zlog v drugi stopnji v *ičica*; pr. ovčica — ovčičica; sestrica — sestričica i. t. d.

Iména srednjiga spola s koncam *ce* premené ta zlog v pomanjševanju v *ice*, in preveržejo *c* v *č*; pr. serce — serčice; lice — ličice; sonce — sončice; jajce — jajčice i. t. d.

Tako imajo tudi v drugi stopnji pomanjšane iména, ktere imajo v prvi stopnji končni zlog *še* ali *ice*, na koncu *čice*; pr. zelše — zeljšice; gnjezdice — gnjezdčice; vederec — vederčice; oknice — okničice i. t. d.

V viksi stopnji pomanjšanja zamenjajo nektore iména s koncam *ec* ali *ek* možki spol s srednjim, in dobijo končni zlog *če*; pr. sinek — sinče; volek — volče; ljubek — ljubče; zob — zobče; svonec — zvonče; svedec — svederče i. t. d.

avslja, kmetavslja, bernjavslja.

otlja, bernjotlja, galjotlja.

artlja, zmikavtlja.

uta, klofuta, klobuta.

ura, *uza*, babura, babuza.

Zlaga lastnih imén.

§. 71.

A. Iména starih.

- a) Iména možkih greškiš ali latinskih oseb z zlogam *es*, *us* in *os* veržejo v slovenskim te zloge, če je soglasnica pred njimi, proč; pr. Anhisés — Ankis; Krezus — Krez; Epikurus — Epikur.

Márkus ima Marka ali Marko.

Če bi po pročverženju ptujih zlogov na koncu preveč terdih soglasnic skup se nabralo, se dene *e* med-nje; pr. Cipros — Ciper; Patmos — Patem i. t. d.

b) Iména, ktere v greškim ali latinskim jeziku rodivnik podaljšajo, veržejo zlog *is* ptujiga rodivnika v slovenskim proč. Iména ženskiga spola dobé namest *is* glasnico *a*; pr.

Palas,	rod.	Palantis,	v slovenskim	Palant.
Cicero,	"	Ciceronis,	"	Ciceron.
Plato	"	Platonis,	"	Platon.
Palas	"	Paladis	"	Palada.
Venus	"	Veneris	"	Venera.
Ceres	"	Ceremis	"	Cerera.

c) Ptuje iména možkiga spola s koncam *ias* veržejo *s* tega zloga proč; pr. Matias — Matia; Jeremias — Jeremia; Lukas — Luka; Barnabas — Barnaba.

Tomas ima Tomaž.

Če imajo pa pred *as* glasnico *e*, premené *eas* v *ej*; pr. Andreas — Andrej; Eneas — Enej i. t. d.

d) Ptuje možke s koncam *ius* veržejo *us* proč; pr. Aloisius — Alojzi; Anastasius — Anastazi; Livius — Livi.

Iména Antonius, Blasius, Ambrosius, Alexius, imajo Anton, Blaž, Ambrož Aleš.

e) Iména s koncam *aus* in *eus* premené *us* v *j*; pr. Arhelaus — Arhelaj; Mardoheus — Mardohej; Timotheus — Timotej. Matthäus ima Matevž.

f) Iména krajev s koncam *um* premené *ta* zlog v *ja*; pr. Latium — Lacja; Regium — Regja.

Ravno tako veržejo latinske iména sakramentum, testamentum i. t. d. *um* proč in govori se: zakrament, testament.

B. Ljudstvine iména.

Iména, ktere se prebivavcam od dežel in krajev dajejo, imajo končne zloge *ec*, *an*, *anec*.